

[Birthe Nielsen]

kedet og derfor ikke kan få understøttelse. Det bider sig selv i halen.

Jeg ville foreslå, at socialministeren og arbejdsministeren satte sig ned og talte sammen om de ting, der er fuldstændig modstridende. Jeg vil meget anmode socialministeren om at gøre noget ved disse ting, da det jo er socialministeren, der i kraft af de udbygningsplaner, som kommer ind fra kommunerne hvert år, har mulighed for at vurdere, om udbygningsplanerne svarer til det behov, der er i de enkelte kommuner.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 1

4) Til *justitsministeren* af:

Arne Melchior (CD):

»Hvilket formål og hvilken værdi tillægger ministeren den gældende visumtvang over for udlændinge fra et stort antal lande på baggrund af, at der er udstedt visum til den notoriske terrorist Kamal Muhi El Nimri alias Kamal Al Namari alias Kamal Mumrari?«

Skriftlig begrundelse

I et svarbrev af 2. november 1979 til folketingsmedlem Poul Schlüter (offentliggjort bl. a. i Berlingske Tidende den 6. november) skriver statsministeren: »Jeg vil dog gerne henlede opmærksomheden på, at ifølge det oplyste har de israelske myndigheder for nylig fundet det forsvarligt at løslade den pågældende.« (Den pågældende er den i spørgsmålet omtalte person).

Statsministerens oplysning er totalt vildledende. Forholdet er det, at den nævnte palæstinenser er blevet udvekslet sammen med 75 andre fanger i bytte imod én israelsk soldat.

El Nimri kan derfor ikke fremstilles som en forbryder, der har udstået sin straf og derefter må være berettiget til at opnå normal behandling. Han er kun løsladt som led i den omtalte udveksling, der fandt sted i Schweiz tidligere i år.

Den omtalte palæstinenser er ikke blot medlem af en organisation, der betragter og benytter terrorisme som kampmiddel. Han har selv udført terroraktivitet såvel ved at placere sprængladninger på helt civile mål, herunder ved skoler, som ved på grusom må-

de at dræbe en israelsk vagtmand på en tankstation.

Hvis regeringens erklærede vilje til helhertat støtte bestræbelserne på at bekæmpe international terrorisme skal være andet end smukke ord, så må netop det foreliggende tilfælde være oplagt til at manifestere denne vilje.

Den nævnte palæstinenser er af domstolene i det venligtsindede Israel dømt til livsvarigt fængsel for terrorisme.

Hele det besværlige og givetvis kostbare system med udstedelse af visa må skønnes totalt meningsløst, når en person af nævnte karakter ikke nægtes visum. Man gad nok se det tilfælde, hvor det ville være mere berettiget end her.

At visum oprindeligt er udstedt, kan sikkert forklares ved vedkommende persons mange identiteter. Men efter at sagens sammenhæng nu er kendt, må grundlaget for udstedelsen være bortfaldet.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

For så vidt angår den konkrete sag, som spørgeren omtaler, må jeg henvise til det svar, som statsministeren har givet til hr. Poul Schlüter den 2. november 1979, som er offentliggjort i bl. a. Berlingske Tidende for den 6. november, og som spørgeren henviser til i sit spørgsmål.

Jeg vil gerne, som det også er sket i statsministerens svar, understrege, at regeringen helhertat støtter bestræbelserne på at bekæmpe international terrorisme, men jeg er måske ikke helt så overbevist som spørgeren om, at det bedst sker ved i alle tilfælde ubetinget at afslå visum.

Om formålet med reglerne om visumtvang vil jeg gerne sige, at det er ganske klart at give mulighed for at føre kontrol med, hvem der indrejser fra lande, som der er visumtvang over for. Værdien af reglerne er, dels at myndighederne bliver bekendt med, hvem der ønsker at indrejse, dels at der bliver lejlighed til at få nærmere oplysninger om formålet med rejsen og til at overveje, om der bør gives indrejsetilladelse. Såfremt en sådan person indrejser uden tilladelse, vil han normalt blive afvist.

Efter mit skøn er betydningen af reglerne uanset den konkrete sags afgørelse fortsat usvækket.